

In oktober van dit jaar vertrekt Paul Vrenken naar Bonaire. Hij gaat er, met een subsidie van de KSBS, een 10-daagse massageopleiding geven aan een groep blinden en slechtzienden: "Waar wij er jaren over doen om goed te masseren, doen zij het bijna automatisch meteen goed. Op gevoel."

Paul Vrenken: 'Blinde masseurs zouden het hoogst in aanzien moeten staan'

door John van Enkevort

Wie ben je?

Ik ben Paul Vrenken, 52 jaar en Noord-Brabander. Beroepshalve ben ik een combinatie van bedrijfskundig ingenieur, yogadocent, lichaamsgericht therapeut en opleider van masseurs. In februari vorig jaar ben ik geëmigreerd naar Spanje. Ik woon met mijn vrouw Debby en zoontje Ravi in de buurt van Valencia.

In 2012 richtte je **Blindenmassage Nederland** op. Hoe is dat zo ontstaan?

Kort daarvoor was ik in Suriname, waar ik me door een blinde man liet masseren. Die deed dat perfect. Een vriendin zei me bovendien dat blinde mensen in Thailand zeer hoog gewaardeerd worden als masseurs. Dus vroeg ik me af waarom we dat in Nederland niet deden. Het had wat voeten in de aarde, maar zo ben ik in Nederland blinde en slechtziende mensen gaan opleiden tot sport- ontspanningsmasseur. Wanneer ze interesse hebben, kunnen ze zich vervolgens nog verder specialiseren.

Was daar veel animo voor?

Oh, zeker. Als eerste moesten we natuurlijk op een andere manier opleiden. Aan PowerPoints en spreadsheets heb je niets, en je kunt geen spieren gaan ontleden. Het betekent dat we de cursisten vooral veel laten doen, alles laten voelen. Ziende mensen ontdekken via controles en tests waar bij iemand een probleem zit, blinden gaan voelen en komen het probleem vanzelf tegen. Ze hebben een veel betere tastzin.

In totaal hebben nu 42 blinde mensen deze 10-daagse opleiding afgerond, die ondertussen is gecertificeerd door het Centraal Register Kort Beroepsonderwijs. Dat is mooi, dat geeft de opleiding statuut.

Hoe kwam je op het idee om je opleiding naar de Antillen te brengen?

Via een cursist hier in Nederland uit Bonaire. Ze vertelde me dat er met name door het toerisme veel mogelijkheden op Bonaire en Curaçao zijn voor blinde masseurs. Bovendien is er op de eilanden voor hen nauwelijks een sociaal of financieel vangnet. Het gaf mij een goed gevoel om blinde en slechtziende mensen op deze manier te kunnen helpen. In 2022 heb ik mijn cursus op Curaçao gegeven, ook met subsidie van de KSBS. De helft van de cursisten heeft daar nu werk van en verdient hun eigen boterham. Vaak via een kleine praktijk aan huis, je hebt behalve een tafel niet veel nodig.

In oktober van dit jaar vertrek je naar Bonaire?

Klopt. Ik doe dit project samen met de Zorg en Welzijn groep en zij hebben al tien zeer enthousiaste deelnemers geworven. Net als op Curaçao geef ik de 10-daagse opleiding binnen de twee weken. Dat kan op zich prima, de cursisten zullen door deze versnelling tussendoor wel wat minder op vrienden en bekenden kunnen oefenen. Verder kunnen cursisten elkaar niet echt corrigeren, dat ligt op mijn bordje. Misschien dat ik daarom nog een collega meeneem naar Bonaire. ■

Blinde en slechtziende masseurs hebben een veel betere tastzin.